

ДІЛО

Видавничча Спілка „Діло“.

Входять щоденник крім понеділків.

РЕДАЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 18, II поверх.
Кonto пошт. № 241, МАТЕР.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Телефону 281.
Руководство
редакції не збереглося.

ПЕРІДІОКЕ

найменше	20 к.
найвищі	25 к.
середнє	20 к.
найнижче	15 к.
у Львові (без доставки)	20 к.
з доставкою	25 к.
з доставкою	20 к.
з доставкою	25 к.
за замовленням	20 к.
за замовленням	25 к.

Склад підшивок, почтового
таксу 40 к. в міському філі
пошти Львова, в розрахунку
на 1 к. Нормальна ставка 1%
загалом за підшивки та підшивки
— умовна.
Скільки підшивок купують
у Львові за 10 к.
за проміжок 20 д.

Начальний редактор: Д-р Василь Панайло.

За українську мову в школах і урядах.

Львів, 9. квітня.

Віденський „Zeit“ телеграфують з Лугана: „Corriere della Sera“ доносить з Петрограду, що агітація Українців востре що-раз більше. Президент міністрів князь Львов знову прияв благото делегацій. Вони домагаються для цілої Малоросії призначення української мови в школах, урядах і судах таї створення національних комісій.

За віднову української преси в Росії.

Віден, 5. квітня 1917.

У доповненні до висланої уже вістки п. з. „Революція в Росії і Україна“ подають ще отсеки „Р. Слов“:

У великих українських зборах у Київі взяли участь, крім представників місцевих українських організацій і груп, також представники українських організацій і груп з прошії. На зборах цих обирають також українських представників до городського й інших місцевих комітетів. Що тидається ся відновлення української преси, то між ним очікують витоки щоденної „Ради“, яку влади припинили буди з початком війни.

Ф. Н.

Віденські Українці і поворот митр. Шептицького

Віден, 7. квітня 1917.

Представники всіх українських політичних партій і тутешньої української колонії відбулиши нараду, які правити вітвіт. Шептицького з поворотом в Росії. По довшій дискусії учасники наради рішили зорганізувати ся як „група ініціатив“ і вибрали коефіт, який має виробити план приватності. До цього комітету належать: д-р К. Левицький, о. д-р Жук, д-р Е. Левицький, В. Сингалевич і І. Боберський. Вироблений проект комітет має обнімати учасників цієї наради. Проект має обнімати витоки митрополита в дорозі до Відня і в Відні.

Демократизація Пруссії.

БЕРЛІН (ТкБ). Цісар видав до Бетмана Гольдегера рескрипти, в яких на вступі вказує, що мимо всяких жертв крові в полі і тяжких обмежень дома воля народу посвятити все для повідомлення боротьби, осталася ся незрушна. Та боротьба за істноване Німеччини починає нову кру. С ділом канцлера помогти відповідними способами і у відновіднім часі здійснено нових вимог. Признаючи слуханість тих принципів в спріві внутрішніх реформ, які канцлер розвивав при різних нагодах, цісар заявляє, що по-різному, бажаючи послужити народному добру, довершити передбудову внутрішнього життя політичного, господарського і суспільного сейчас по скінченню війни, яке, як сподіється ся, не є вже далеко. Особливу увагу цісар передбудови країнського союзу. Цісар порушас канцлером, щоби предложив йому конкретні вимоги, аби в ході повороту жовнірів справа та могла бути швидко переведена в законодаттій дорозі. По великих ділах цілої нації в тій великій війні

не має вже в Пруссії місця на класове виборче право. Законне предложение має завести безпосередні і тайні вибори до Палати послів. Палата панів красне словини свої будучі завдання, коли в ширших як досі розмірах збере в собі провідних мужів, обдарованих довірою співзброянців, покликаних з різних кругів суспільності.

Цісар кінчить словами: Поступюю згідно з традицією великих предків, обевлюючи у вільнові зважних частин нашої державності вірному, хороброму і високо розвиненому народові та довірі, на яке він заслугує.

З засідання У. П. Р.

Віден 5. квітня 1917.

„Savische Korrespondenz“ містить отсек комунікат У. П. Р.:

На засіданні „Української Парламентарної Репрезентантії“, яке відбулося ся д. З. м. під проводом голови Раманчука, ухвалено одноголосно отсек рішення:

1. У. П. Р. заявляється за безполовочним скликанням парламенту, при чим висловлює погляд, що безкошечними переговорами, веденими правителством з двома парламентарними групами про так звані передумови скликання парламенту, якіх передведе против конституційним шляхом викликало бы в державі найбільше замішання, зникається ся людності дорогу до привернення парламентаризму іупорядкованих конституційних відносин на очевидну шкоду для держави і для населення.

У. П. Р. рішве дальше поробити заходи, щоби безполовочно після скликання палати послів вибрано конституційну комісію і поручено їй розробіти теперішньої конституції та вироблене нової на правдиво демократичних основах, яка признає поодиноким австрійським народам право до самоозначення і самоуправи.

2. У. П. Р. піднімає різкий протест проти евентуального відокремлення Галичини і проти того, щоби віддані галицьких Українців їх найнебезпечнішим національним ворогам, і домагається ся для української людності тої самої державної безпосередності якою користуються ся іншими народами держави.

Своє становище до підїї в Росії, які безпосередно дотикають інтересів переважної частини українського народу, очеркає У. П. Р. отсекою революцією:

У. П. Р. в Австрії з широю радістю слідить за переворотом, який відбувається в Росії та особливо висловує своє вдоволене в того приведе, що учасниками революції були побіч інших народів колишньої імперії таож Українці.

У. П. Р. добавує в проголошенню нового ладу в Росії на основі пошанування прав людини, загальної рівності і свободи одиниці і ціліх народів у вільнім союзі — відіснене тих ідеалів, за які заступалися безуспінно від походів минулого століття найвизначніші Українці Росії від незабутного Тараса Шевченка, до Драгоманова і інших їх наслідників та за яких відіснене безліч Українців в казаметах царської Росії або на засланню поклали своє життя.

У. П. Р. сподіється ся по новім ладі Росії, що російська Україна, якій переславським договором запоручено повну державну автономію вікіні після найтяжшого гнету і насилиств, що тривали століття, осягне таку національну свободу, яка дозволить українському народові як самостійному національно-політичному організованому в новім союзі держав розвинути свою національну культуру.

У. П. Р. бажає тому широ, щоби нова Росія, зроджена народним визволенем, вдергала у

себе добуті народні права і вольності, щоби погодила розвиткові політичної свободи в Європі та в інтересі демократії спричинила як найменше покінчене світової війни.

Школи в окупованих землях на державнім етаті.

ЛЮБЛІН. (ТкБ.) Днівник розпорядків п. і к. військової губернії в Польщі оповіщує в спріві призначення додатків до систематичних поборів учителів в публічних школах. Розпорядок звичає: На предложені прибічної ради шкільної місцевої може кожда громада призначити учителям, занятим в публічних народних школах, додатки до систематичних поборів з грошах або в натурі під услівем, що дотична громада, згідно місцевість, урегулює рівночасно побирає тих додатків засадами, що обнімали всіх учителів, занятих на її общині. Дотичні ухвали мають бути затверджені комісією округи. В часі, на який ухвалено призначені тих додатків, не вільно їх односторонньо відбирали управління до побору учителям. Учителі отримують ті додатки через місцеву шкільну раду. (Від Редакції: Сей важливий розпорядок буде після всякої правдоподібності примінений також в Волині, як ся вже нераз дучалося з розпорядками, виданими зразу для Польщі).

Війна між островом Куба і Німеччиною.

ГАВАННА (Райтер). Сенат одноголосно приняв резолюцію, в якій заявив, що між Кубою і Німеччиною існує воєнний стан.

„За місяць піchnуть ся великі битви“.

ПЕТРОГРАД (Пет. аг.). Революція армії в полях вручена д. б. с. м. Думі висказує глибокий жаль з приводу, що представники робітників і жовнірів видають рішення, які дотикають армії без згоди й і тимчасового правительства. Жовнірів бажають в області реформ шіти за тимчасовим правителством.

На засіданні д. б. с. м. представники військової чорноморської флоту і залоги в Севастополі заявили, що за місяць піchnуть ся великі бої та, що тоді почнеться нове життя і свобода Росії, або Німеччина знищить Росію. Голова Думи Родзянко заявив, що головною цілю російського народу мусить бути побіда над ворогом.

Рада проживлення людності.

Віден, 4. квітня 1917.

В дніх від 27. включно до 30. марта с. р. відбула ся перша сесія Ради проживлення людності. Ся Рада складається з 88 членів, між ними з трьох Українців: Василь Струк як представитель рільництва, Василь Нагірний як представитель міського населення і посол д-р Микола Лагодинський як представитель промислу.

В перших двох дніх переведено генеральну дебату і вибрано предвиджені статуто віділі комісій, а іменно віділ праці і пітьмо фахових комісій: 1) для збіжжя і средств поживи, 2) для паші, 3) для худоби і залізниці, 4) для ввозу і вивозу средств поживи, 5) для апроваційного промислу.

В генеральній дебаті промовляв із стороною українських членів Василь Струк. В своїй промові поклав натиск на конечні примінення як найдальше язучих средств остережності, щоби відбірні средству пожизні через недбальсті виконуючих органів або недостачу досвіду і знання у них не марнували ся. Даль-

ше вказав на цілковите зруйноване українсько-го населені і домагав ся енергічної помочі із сторони правительства, щоби українське хліб-робство було стілі перевести весняні роботи і передержало до життя.

До висіческих комісій вийшли зі сторони української: Василь Струк до виділу праці, до комісії для паш і до комісії худоби і звірівних продуктів, а дір. Василь Наріній до комісії для ввозу і вивозу поживи.

Члени Ради, що вийшли до неї як представителі рільництва, злуклися в жільниче представництво під проводом президента ц. к. австрійського товариства господарського барона Еренфельза, який на початку генеральної дебаті підіс, що рільництво є в Раді за слабо заступлене.

Шість день 29. марта до полуночі 30. марта радили комісії, а по полуночі 30. марта відбудося кінцеве засідання пленарне. В першій мірі радили комісії над приділеннями їм на першій пленарній засіданні внесеними членами та питаннями і програмами представителів правительства.

З української сторони поставив п. Струк 4 засадничі внесення: 1) щоби військові органи у східній Галичині набували потрібні із средствами поживи в дорозі купна, а коли розходяться о занять, щоби задаткували заняті артикули подовинною ціни, 2) щоби в східній Галичині насіннє і пожива, потрібні до прокормлення хліборобів та іх пільгових робітників, як рівною паша для тягла, буди в кождім случаю вільні від реквізіції і знищень, 3) щоби узикані воєнними закладами обороту збіжем надвишки були узикані на знижки цін насінні для східного галицького, війської найбільше знищеної дрібного хліборобства, в решти, щоби був зложений окремий фонд на попирання продукції збіжка, а в будучності, щоби уникнути надвишок через підвищення цін на збіжку, 3) щоби в першій мірі звернено увагу на годівлю безрогів і уділено в сій цілі рільничим організаціям значніших фондів. Перші 3 українські внесення приділено до комісії збіжевої, по-слідне для 4-оїмісії для худоби.

Комісія збіжевої, якої референтом на пленарному засіданні бувши міністер др. Шрайнер, узяла внесення до що ужити надвишох воєнного закладу обороту збіжем безпредметовим, бо присутні на засіданні сеї комісії директор збіжевого закладу Шонка виказав в книжці, що надвишок зовсім нема. Що до двох інших внесень, то комісія прилучила ся до них і ухвалила до міністра Геффера і до цілого правительства зазив, щоби для східної Галичини з огляду на її безпримірні знищенні війною правительство зробило все, що лежить в його силі, що-би помогти населеню обробити ся і відбудувати ся. При сій нагоді зложив референт комісії Екса др. Шрайнер заяву призначив і скликав для українського населення східної Галичини, що своїми безпримірними жертвами хижистида за хідні австрійські краї. Сю зазиву призначила Рада оплескими, а член Ради Василь Струк зложив в імені українського хліборобства хвилі дякування др. Шрайнерові і цілій Раді подяку. Внесення референта ухвалено через акламацію.

Ю. СТРИЖАВСЬКИЙ.

3

ПІД КРИЛАМИ ЦЕРКОВІ.

В Дубинівці, пане Верещинський, в Дубинівці до дідуна на ювілей!

— Голя! — каже Микола до коней і обертається глянути, чи не біжить Барбос.

Ось вже і паркан пана Пшекршицького, скоро край села, як араз — «Мико! Грицьку!», і сада пана Пшекршицького, відікнися в самісенької гущині вішняку, — бабуз! Се Ярина!!

— Ніа! — дивується ся Микола й рапорт струміє коні.

Мішочок... ох ледви цігмала...

Хар-чі. — ! Ярина ледви перевідуть дух.

— Ого допіру! — Ха.. Більш нічого?

— А.. або я знаю, — іромізує Ярина; — ах, втомила ся...

Знов ізда, і дай Боже, щоб на краю села аж за коловоротом подорожніх не вагтає сам Томас, верхи на старій сріблі кобілі, без шаки, та рокувденним вітром волоском:

— Пакунок!

І лиш відіхавши з п'ять верстов, подорожні набирають ся певності, що вже ні Ярина, і Томас, а ні сама цьоця Омісся не зможе спинити їх руху на Дубинівці.

Ідуть...

— О, чи то не вілюжські часом ідуть? А вже ж вілюжські... а їх-бо вілюжські! Стани, тару!..

Обидва фастони, вілюжський і заполоцький, довго гальмують сей хід, Грицко пускає праву віжку, коні шарпають ліворуч і, впер-

внесене в справі вінирів хезу безрог було предметом нарад комісії для худоби. Комісія узяла слушність цього внесення, і особливе для східної Галичини, де діялі позиті стратили 90%, стану безрог в перед війни. Комісія узяла також потребу годівельних акцій і в інших напрямах, та важададе розширені внесення В. Струка на сі обласні і вибрала Його в сій під своїм референтом на пленарні засідання. На пленарному засіданні призначила Рада доповнене і розширене після бажання і вказівок комісії внесене В. Струка одноголосно. Се внесене (компроміс) схвалюється:

1) попирання хезу безрог через достарчені паші, а в краях, що лежать близько боєвої лінії і в наслідок війни особливо потерпіли, в ко-трих годіві безрог має таке значення, як прим. в східній Галичині, також через достарчені рільничим організаціям на сю ціль значніших фонда;

2) переведення меліорацій подонин, привернення хезу овець і кіз та ужити сіножатії і пасовищ в ловецьких ревірах на власні худоби;

3) відстрілу дичини в цілі узикання мяса на поживу і ограничения ловецьких ревірів в ко-ристь годіві худоби;

4) поширення плеканя дрібних звірят до машинних і дробу;

5) обезпечення цін на худобу і мясо на Угорщині до цін обов'язуючих в Австрії;

6) обезпечення правильного стягання товщу, молока і яєць та мяса;

7) щоби правительство важадало від рільничих організацій внесення що до акції годівельних і обороту худобою, а від організацій консументів внесень, що до розподілу візиринних средств поживи, та щоби при переведенію сих акцій по-слугувалося симі організаціями. З прочих важніших внесень належить піднести:

1) внесене комісії збіжевої, щоби весь ячімін молоти на муку і вимілювати Його до 67%. Із узиканнях 30%, отрубів одержує властитель 20%, а 10% переходить до розпоряджимости Централі паш;

2) внесене комісії паш, щоби солому і сіно занять для централі паш, які при тім має послугувати ся рівною організаціями;

3) внесена віділу праці, щоби утворити скрему фахову комісію для углі і транспортів (інс. сенс. пос. Діманда);

4) внесене віділу праці в справі переведення національної правительством акції помочі для незадібного населення через доставлені дешеві поживи в границях призначеної на сю ціль квоти 300.000.000 К і доповнені сеї квоти надвижками в цінах для заможних верств супільності. В дискусії над сим внесенням на виділі жадав В. Струк, щоби сею акцією будо обнате рівною населені східної Галичини, осебливо сільський пролетаріят і евакуовані в краю розміщені;

5) опінія віділу праці в справі переведення національної правительством акції помочі для незадібного населення через доставлені дешеві поживи в границях призначеної на сю ціль квоти 300.000.000 К і доповнені сеї квоти надвижками в цінах для заможних верств супільності. В дискусії над сим внесенням на виділі жадав В. Струк, щоби сею акцією будо обнате рівною населені східної Галичини, осебливо сільський пролетаріят і евакуовані в краю розміщені;

6) опінія віділу праці про організацію уряду в зв'язок з діяльністю по громадах, повітах і краях, опертых на виділах (комітетах) загосдовуванням по громадах, повітах і краях в зустрічанням істинних організацій гуманітарних і станових та жінливих комісій;

шісінь дишльом в бк вілюжської буди, миро-любиво спиняють ся.

— Халери на тебе! — збурюється ся Грицько.

Вилавши фурманів, отець Володимир і вілюжський отець Марко витягають ся:

— А куди так Бог несе?

— Вдалку дорогу, Марко Петреичу, до Дубиновець, до тестя на ювілей...

— І на баль, і на баль, — пояснюють Зая, Вольо, Гадя; — а вечером буде баль, музика буде...

Прекрасно, прекрасно, — пахнавши отець Марко, то може моого Женя заберете? Женю, проси ся!

А справді, сідайте Евгене Марковичу! Так весело буде ікати, і ювілей побачте..

Ювілей, як ювілей, але підольські паночки, га?

Відігорні, відігорні), ха, ха, ха, — басить о. Марко.

Я—що ж ямоїм удовольствієм, але той.. — відгружує ся Евген Маркович, — «окончівшій» кременецький богослов.

Але що?

Але треба буде віскочити в хату — деше захопити.

Ну, то віскочте, все їдімо нам вашої Віногради не минути; тільки, голубчику, не будете барити ся, бо пізно аже, а нам би поспіти сьогодні на іч бодай до Лабуня.

Ні, я митю..

Ну, то сідайте. А вас же куди Бог провадить, отче Марку?

А я до міста, за «жалуванем»; докучило вже чистити «посланіє ко євреям», хочу трохи

6) опінія віділу праці в справі меншого сільського управильства цін на средства поживи і дешеві житобудівні наслідки нової початкової ціни на кінець наїття продуктів.

Над вісімденною справою буде ще радити Рада прекоролення людности на слідуючім засіданні, яке заповіджене на кінець наїття нової початкової ціни. Ведіть праці має зійті ся в другій половині цвітня с. р.

Нарадам Рада проводив президент граф: Лірш Миніх, а в Його заступстві віцепрезидент: д-р Шрайнер, д-р Форшт і заступник бургомістра Відік Госс.

Міністер Геффер виголосив на першім пленарному засіданні довшу програму промову та віддав весь час участь в нарадах пленарних і комісій. Крім цього були на нарадах представителі всіх міністерств і к. к. уряду та живлення.

АДРЕСА:

Нарадище для Централізації
для Української Лінії
ІМЕНІ МІЛЕНІУСА ВІДЕ

ФРЕНДІНГ-КОМІСІЯ 12.25.04

ПРОСИМОНА СЮ АДРЕСУЧЧА

СЛАТИ ЛИСТИ ІДАМІН 444

НА СТРІЛЕЦЬКІ ЦІЛИ 444

НОВИНКИ.

Львів, 9 квітня 1917.

— Курс «Сільського Господаря». Заходи Краївого Товариства «Сільського Господара» отворено чині курс для українських дівчин на провінції, якого цілю почути учасників, які брати ся до відбудової позиції, міста чи села. На курсі якіло ся 32 учасників, які репрезентують майже всі філії «Сільського Господаря» по сім бойові дні. Курс отворив короткою промовою заступник голови Головної Ради С. Г. о. края. Войнаровський, вказуючи на завдані курсу: подати учасникам відомості потрібні із упрацюванням та відбудовою та одержати від них інформацію про теперішні потреби краю — сегоднішнім засіданням. Дир. Ом. Савич привітав візбраних іменем «Ревізійного Союзу», які покористують сею нагодою, щоби подати слухачам відомості про відносини кредитових стокарішень. Загальну програму викладів подає др. Іван Макух, висловлюючи надію, що праця всіх візбраних дастає почин до відновлення нашого національного життя та до трикої економічної організації на час після війни. Відтак почав др. Макух свій виклад про технічну відбудову краю.

— Недуга нашого віденського кореспондента. Наш віденський кореспондент п. Ярослав Весоловський заподіужав на мірі і перебуває тепер на ліченю в санаторії (Kuranstalt Wallissee) в Марії Енгерсдорфі bei Mödling N. O. Стан здоров'я недужого не викликає ніякого занепокоєння, все ж таки не може ц. Весоловський відвідувати ся своїм звичайним заняттям. З огляду на те буде виказаним, щоб на час перебування

результати ся. Кланяйтеся там низенько ста-рому отцю Павлу. Я, тоб то я дворнув з вами!

Ну, то Ілько.

Ба, рада-б душа до разу. Як-би то я вто-ра скінчив у Кременці, го ге!

Ну, може будемо рушати?

І постоюши що з десять хімілі, фастони розіділять ся, а на бокастій бричці, поруч з пан-навізом, спиняється новий подорожник: «вілюж-ський окончівши».

Заїхавши до Вілюгти, Евген Маркович підіймає на ноги цілу вілюжську підсіблю: ту-тешні Текя і Ярина миготять, мов бліскавиці, тутешні мъци, — цюша Домци, — з шинікістю фабричної роботи та з немешаною гарнізією прасує улюбленому сестринцю комірці й маништи; Текя, шуруючи щіткою спинку сур-дуга, відідирає гудонка коло задньої кішені, матушка не звінє, що почати: чи пріщипати гу-дзика, чи розіжмати подорожніх гостей.. Врешті на скелі ажкається ся легка перекуска, і Во-льо, що не гарячі, був пообідає дема через ранній час, випиває третю шклянку.. За годину, другу Евген Маркович готовий.. готовий.. Піз-ки той, чи буде там по дорозі яке порядне мі-сто: але треба ж той.. Евген Маркович, оти-машись, що тут пам'я, Вольо ві на вухо: са-жин, галстук і білі рукавички.

Ого: Заслав, Гриць, Лабунь, Любар.. Тож то дізнається міль.

А зн як думали, — доводить отець Володимир: брати до подільських панів чок та не витрусти з пам'яті волинських бричці.

пройде ся на моїй бокастій бричці.

Книгарня у ЛЬВОВІ, Ринок ч. 10

— Наук. Тов. ім. Шевченка

— має великий
вибір усіх
українських
книжок —

в санаторії (еких 6—8 тижнів) інтересенти додержалися з пересиланням до недужого кореспонденції в сарві полагоди різних приватних і громадських орудок. Маємо надію, що незабаром зможемо поділитись з Читачами звісткою про основну поправу в стані здоров'я нашого Спілроботника.

— Просиме до Духовенства львівського і житомирського під час захисту митрополита Андрея Шептицького для воєнних сиріт у Львові (буль. Заблікевича 30) потребує хоче 100 кіршів бульбі; теперішні відношення є того рода, що не можемо вже дістати бульби на місці, а знову бути навіть без цього середника пожизні, то радше розвязати захист, а бідні сироти віддати під опіку міста! Шоби до сего не допустити і ухоронити дітей від голоду, звертаємося отом в уклінію просльбою до Вс. б. о. Духових о ласкаве як найскоріше повідомлене нас, у кого, яку скількість і по якій ціні могли би бульби закупити. Український епархіальний комітет опіки над воєнними сиротами у Львові, Ринок 36. В. Нагірний голова, о. В. Лишинський секретар.

— Обмажане при ужитку паспортних поїздів цілією публікою. Уядово оголошують: Не звичайні теперішні відносини привносяють зелінчу управу до усталення вже існуючих, згідно зведені в житі дальших обмежень при ужитку поспішних поїздів цивільною публікою. Наслідком сего отже призволена буде цивільним подорожникам — в міру вільних місць — їзді поспішними поїздами ч. 1, 2, 7 і 8 тільки до стації задержання ся дотичних поїздів, віддалених від стації, в котрій подорожник всідає до поспішного поїзду, найменше о 101 км. До стації близьше положених, не буде ся видавати білетів їзди, а подорожні в Городка ягільонського до Львова поспішним поїздом ч. 7 не буде допустима. Дальше буде дозволене ужите поспішного поїзду ч. 2 (відізд від Львова о год. 7 м. 10 рано), а також поспішного поїзду ч. 8 (відізд від Львова о год. 3 по полуночі) цивільним подорожникам зі Львова тільки по набутю переказу до заняття місця в дотичнім поїзді (карта місця). Такі перекази можна буде пістати при набутті білетів їзди до сих поїздів, а до поїзду поспішного ч. 2 також попереднього дня перед подорожні від години 4 до 6 по полуночі, а по поспішного поїзду ч. 8 на дні розпочати їзди від години 8 до 12 перед полуноччю при касі особовій на головній двірці у Львові при різночаснім набутті білету їзди, згідно по означеному Білету їзди, згідно по окаванню важного викзу їзди. Сі обмеження будуть поміщені до відомості подорожників близько коло кас особових.

днях 29, і 30, цвітня і 1. має 1915 р. на горі Маківці, устроїти в перших дніх має сего року народне свято, з котрого дім'янові повернеться на фонд закупна осель для інвалідів У. С. С. В програму свята увійдуть слідуючі точки: а) Поминнане богослужене, б) Відкрите стрілецького щита, получене в бівшим цехах і великий концерт під управою директора музичного інститута д-ра Василя Баранівського. — Вибрано комітет для виведення сеї програми. В склад комітету увійшли пп: Варя, Літинська, о. Лежогубський, Вол, Масляк, Мик Мороз, д-р Воєвідка і Мих. Онуфрік. Комітет вибрал головою п. Масляка, а писаром п. Онуфріка.

— Загальні збори Земельного Банку Гіпотечно-го у Львові відбудуться у вівторок дня 24. квітня 1917 о годині 10 ч. перед полуноччю в комнатах тов. «Руська Бесіда» у Львові, вул. Костюшка ч. 1 а. Акціонари, що бажають взяти участь в тих зборах, повинні безпримічно зложити в банку свої акції, щоби одержати лі-
тігіміацію на збори.

ПРОМІСЛИ.

Григорій Капистянський, парох Снітниці на Лемківщині, вислужений декан Мушицький, поч. крілошанин, поч. советник еп. консисторії, рицар ордена Франца Йосифа, властитель медалібона — на 40-літній вірі службу, проживши 91 рік, помер 3. цвітня с. р. в 65 році священства. Покійний, хоч жив між самими дільницями рукофілами, з іх підпольною роботою не соділа рикувати; поспідніми часами, хоч 90-літній старець, привів себе на віну українську часопись і не послугувався в своїх писаннях. Заснував в Богдані спокійно. Похорон відбувся 6.

а усіх галузей знання, як в красного письменства, так і народних, популярних видань, а також шкільні підручники, словарі й різні наукові книжки, співаки, поети, молитовники, — свягелікі й інші релігійні видання.

цвітня при значній співчастості дехан, духовенства і великих здвигів народу, так як званий був тут загально як «Дядько». — В. Н. п.

ПАГДИ ГОЛОВАМИ

Ован Пайташ, хорунжий п. п. наложив головою дnia 5. грудня 1916 в Румунії. Син землемірного будника в Тучанах коло Ярослава, кінчива нинішній гімназію в Ярославі, в пяті класу в Українській гімназії в Переяславі. Звідси перевін ся знову до ярославської гімназії. В шестій клас заскочила Іого війна. Добровільно зголосився до війська. З першу служба в артилерії. Відбув другу сербську офензиву якого кількох. Перенесений до інфантірії пішов з початком вересня 1916 р. проти Румунії. Пошкоджений в живі з ворожого машинового криса умер по дводнівках мугах. Похоронений на міськім кладовищі в Слободії. Був спокійно віддані, точний в словниковому обов'язку, люблений товаришами і наставниками. Наша інтелігентна молодіж втратила одного рядовика, а жовтири Україні свого улюблена офіцера. В. Н. п.

Австро-Угорщина зриває земліни з Америкою.

ВІДЕНЬ. (Т.Б.) Наслідком воєнного стану між Німеччиною і Злученими Державами Америки одержалася і к. дипломатичний представник в Вашингтоні поручене, відмежувати від пра-
вительства Злучених Держав пашіортів і разом з персоналом амбасади опустити край. Тутешньому американському представникові доручено пашіорті.

Найновійші вісті з Росії.

Конгрес конституційних демократів. Росія має бути демократично-парламентарією республікою.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.). Нині буде отворений семій конгрес партії конституційних демократів. На днівнім порядку: ревізія програми партії в справі політичної управи в Росії, конституція, становище партії в справі війни, аграрна сирава.

Прозвіоричне правительство зарядило утворення осібної комісії до опрацювання ординації в справі виборів до конституційних зборів. У цю комісію війдуть спеціалісти політичного права, представники статистики та інші знатоки з головних партій в Росії.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.). Семій конгрес конституційних демократів отворив предсідатель центрального комітету Долгорукий, який в промові піділіс, що конгрес під кожним оглядом мусить підпорядкувати прозвіоричне правительство. Партия мусить заявляти ся що до війни. Долгорукий запропонував ключ «війна аж до побідного кінця», який треба доповнити тим, що війну мусить ся вести аж до цілковитого прогнання неприятеля в російській території. Першого дня поручено провід нарад Вищезорови, який запропонував вислати симпатичні походження до всіх союзників і підтримати їх, що Росія виконить усі старі зобов'язання та вискачувати вдоволене ізва приступлення Злучених Держав до союзників. Сей крок означає заяву цілого демократичного світу в обороні свободи проти мілітарізму, який представляють осередні держави.

Посол Коконкін вийде резолюцію, яка звучить, що Росія має бути демократично-парламентарією республікою.

Начальником виконавчої влади має бути президент республіки, вибраний на означений час народними виборами, який виконує свій уряд через міністерство відповідальне перед народними виборами. Першою частиною резолюції прийнято одноголосно.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.). Друге засідання партії народної свободи або конституційних демократів буде посвячене питанню скоршого співіділання прозвіоричного правительства в представниками робітників і жовнірів. Конгрес роздав далі над аграрним питанням і, не порушивши Іого, заявив ся за принципом, що робітничим клясам повинні бути признані волості. Наради будуть вести ся завтра далі.

Петроградські новини за новим правителством.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.). Всі козацькі сили петроградського гарнізону урядили маніфестацію перед палацею Марії, в скій відбулося засідання прозвіоричного правительства. Міністер війни Гучков герцями словами подікував козакам. Потім рушіли козаки під амбасади союзників і анти-амбасади представників союзників держав, передовсім амбасадора Злучених Держав, який був глибоко зворушений симпатією російських війск.

Мілюков про мир.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.). Міністер заграничних справ Мілюков заявив в разом з представниками преси таке: Я буя усе думки, що Злучені Держави вільнутимуть участь у війні тільки по стороні держав антиantu. Означене Вільзоном воєнні цілі згоджується з численними заявами європейських мужів стану. Брін, Аскіт і Грей підчеркнували все конечність діланя в тім напрямі, щоби оружні непорозуміння заступити миром розвязуванням міждержавних спірних питань і сворити нову організацію народів, оперту о правильному порядку міжнародного життя. До сих пір може також в шlosi прилучити ся освобождена російська демократія. Згідність поглядів Злучених Держав і держав антиantu на ідеїні поля була найліпшим заєвленням скірої участі Америки в світовій боротьбі: проти Німеччини. Піднести треба, що заєті при ви-
числювані своїх мирів жадані Німеччини міжнароди не забудуть заявити, що бажає ступати на чолі людськості в часі мира. Одинока річ, яка діллила нас від міждержавних програм Вільзона, подягала нас на принципі заключення мира без побіди. Те, що союзники звіклиси побіди, означувало би просто неможливість довершування великих питань, якіх розвязання узажає як Вільзона так і союзників за рівні конечні. Коли держави антиantu не мають ніяких намірів панування над світом, Німеччина засвоїла підчеркнути думку, що давні закони вже не існують, що народи, які були ся в Німеччині, «в повній розкладі» та що з завданням Німеччини утворити нові закони і зорганізувати Европу після своїх власних інтересів. Серед сизівствін Німеччина представила одиноку поважну деревону стійного визначення границь для розвинення пор-

— Українським дітям в Празі. Нам пишуть: Від радниками послови Омеляновича Поповичеви, згідно світому укр. запомог. комітетові в Празі за дар 70 к., яким стало можливо від другої половини липня с. р. знову кавати та поступраву струмів дітвої укр. школи в Нуджах—Празі, Вн. почучн. 13 п. об. та. Омелянович Гундичеви за дар 10 кор., ради. Евгенію Стрийському за 10 кор. на ту же саму ціль — складаю іменем учит. збору найщарійшу подяку. Василь і Олена Вигніцькі зложили також 10 кор. — В. Вигніцький.

— Святе Микільські. Нам пишуть: За почином «Союзу Українок» і товариства «Миківка» в Но-
вом Свіні, хвили ся в четвер 29. марта в «Українській Бесіді» у Львові відпоручники місцевих товариств і по довшій нараді під проводом ф. о. Лежогубського першими пошамовані па-
тиці стрілецької молоді, що лягла голевами в

